

สถานที่ท่องเที่ยว

วัดพระพุทธรูปราชรรวมหาวิหาร

วัดพระพุทธรูปราชรรวมหาวิหาร ตั้งอยู่ที่ตำบลขุนโขลน อำเภอบางบาล ห่างจากตัวเมืองจังหวัดประมาณ 28 กิโลเมตร มีทางเลี้ยวซ้ายก่อนถึงอำเภอบางบาลเข้า ไปประมาณ 1 กิโลเมตร เป็นพระอารามหลวงชั้นเอก สร้างขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ. 2167 ในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าทรงธรรม ปุณนิยสถานที่สำคัญคือ "รอยพระพุทธรูปที่ ประทับ ไว้บนแผ่นดินเหนียว ไหล่เขาสุวรรณบรรพต หรือเขาสังฆพันธ์ครอยพระพุทธรูปมีความกว้าง 21 นิ้ว ยาว 60 นิ้ว ลึก 11 นิ้ว ค้นพบในสมัยพระเจ้าทรงธรรม พระองค์ทรงเห็นว่าเป็นรอยพระพุทธรูปตามลักษณะ 108 ประการ จึงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างมณฑปชั่วคราวครอบรอยพระพุทธรูปไว้ ต่อมาได้มีการสร้างค่อเติมกันอีกหลาย สมัย และยังพบรอยจารึกพระปรมาภิไธยย่อ จปร. ที่ก้อนหินขนาดใหญ่ สูงจากพื้น 160 เซนติเมตร เมื่อครั้งเสด็จนมัสการรอยพระพุทธรูป

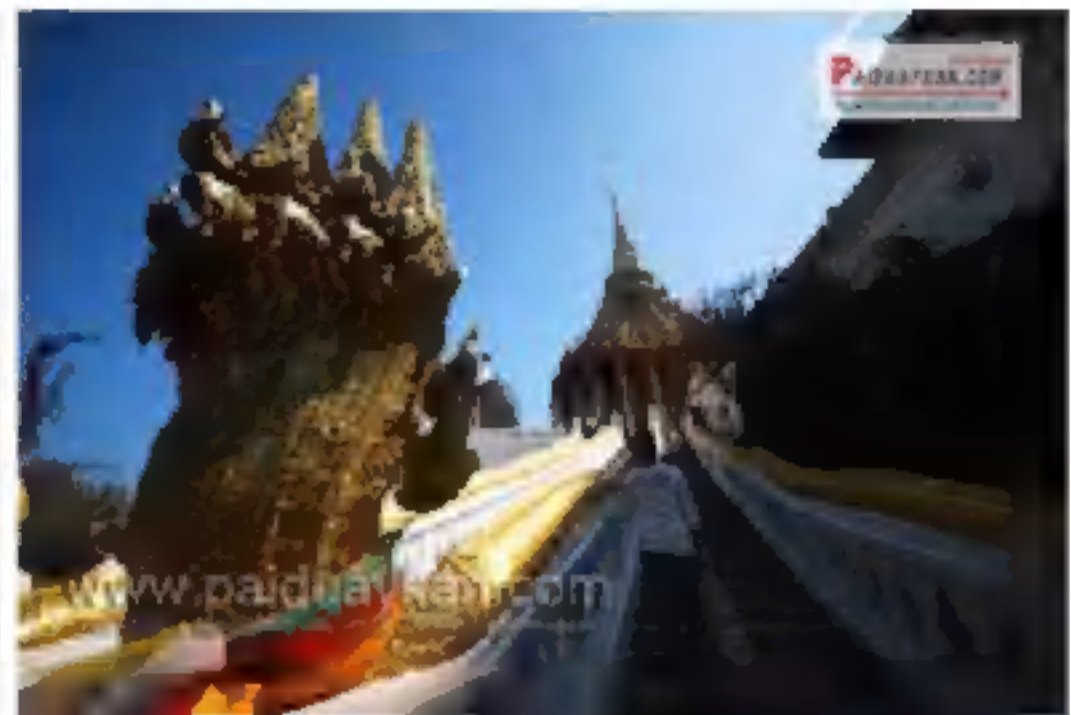
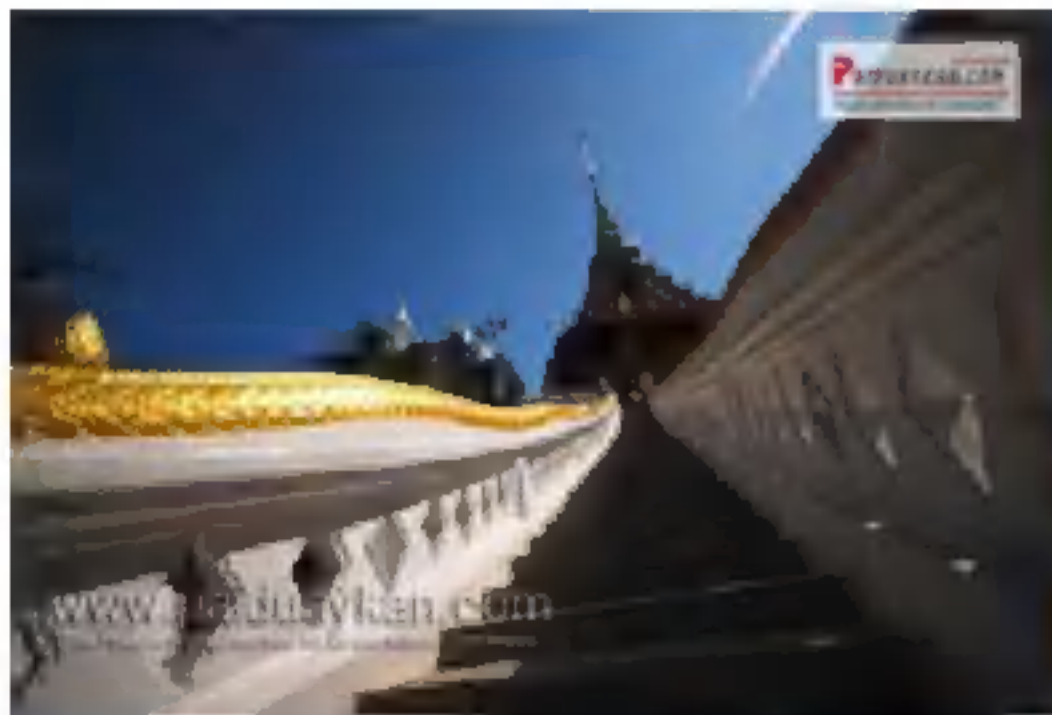

ลักษณะของพระมณฑป เป็นอาคารรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ประดับเครื่องยอดรูปปราสาท 7 ชั้น มุงกระเบื้องเคลือบ สีเขียว มีซุ้มบันแถลงประดับทุกชั้น มีเสาย่อมุม ไม้สิบสอง ปิดทองประดับกระจก โดยรอบฝาผนังด้านนอกปิดทอง ประดับกระจกเป็นรูปเทพพนม พุ่มข้าวบิณฑ์บานประดับพระมณฑปเป็นงานศิลปกรรมประดับมุกชั้นเยี่ยม ของ เมือง ไทย พื้นภายในปูด้วยเสื่อเงินสาน ทางขึ้นพระมณฑปเป็นบันไดนาคสามสาย ซึ่งหมายถึง บันไดเงิน บันไดทอง และบันไดแก้ว ที่ทอดลงจากสวรรค์ห้วงนาคที่เร่กัน ไคหล่อด้วยทองสำริด เป็นนาค 5 เศียร บริเวณรอบพระมณฑปมีระฆังแขวนเรียงราย เพื่อให้ผู้ที่มานมัสการ ได้ตีแผ่ส่วนกุศลแก่เพื่อนทั้งหลาย ส่วนพระอุโบสถ และพระวิหารต่างๆ ที่อยู่รอบ ล้วนสร้างตามแบบศิลปกรรมสมัยกรุงศรีอยุธยา และคอนกรีตกรวดคน โกสินทร์

รอยพระพุทธรบาท

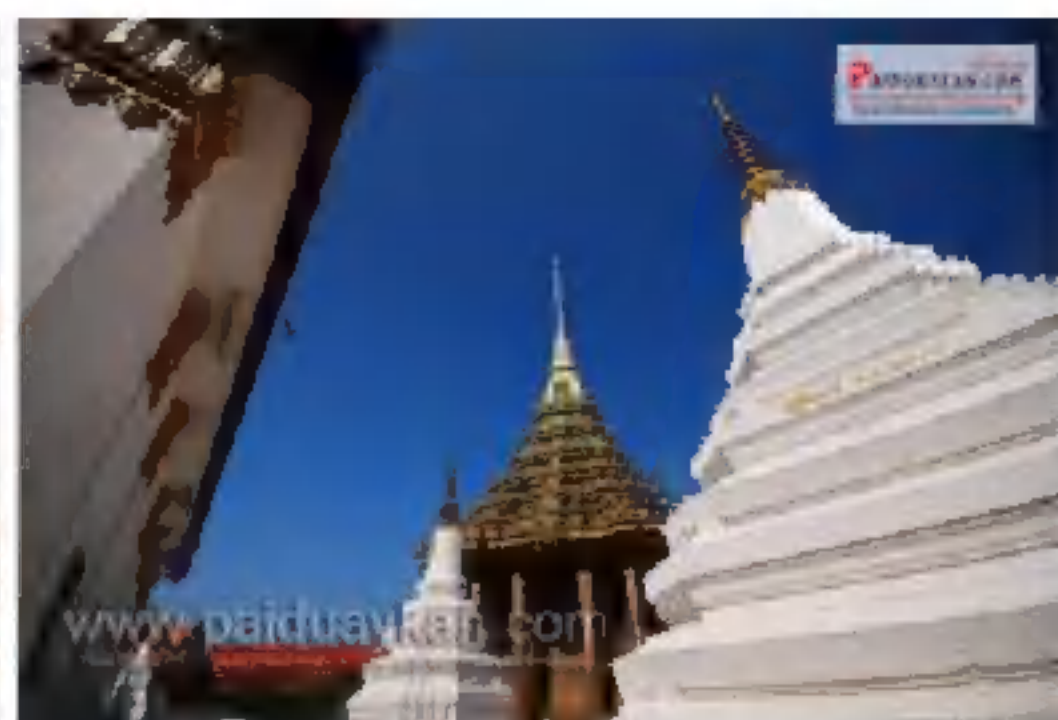

พระอุโบสถที่ตั้งของรอยพระพุทธรบาท

นอกจากนี้ ในบริเวณวัดยังมี พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพระพุทธรบาท (วิหารหลวง) ซึ่งเป็นเก็บรวบรวม ศิลปวัตถุ อันมีค่า อาทิ เครื่องทรงสมเด็จพระเจ้าทรงธรรม เครื่องอาภรณ์มงคล โลภ เครื่องทองสำริด โบราณ ศาสตร์วรูช โบราณ รอยพระพุทธรบาทจำลอง หอสมุดพระพุทธรบาทเก่าแก่ของพระสมเ็จต่างๆ และทำ ประปาสมัย สมเด็จพระนารายณ์มหาราช วิหารหลวงจะเปิด ให้ชมเฉพาะช่วงที่มีงานเทศกาลนมัสการ พระพุทธรบาท ซึ่งปกติ จัด ให้มีปีละ 2 ครั้ง คือ ขึ้น 8 ค่ำ เดือน 3 จนถึงแรม 1 ค่ำ และขึ้น 8 ค่ำ เดือน 4 จนถึง แรม 1 ค่ำ และงาน ประเพณีคักบาตรดอก ไม้ซึ่งเป็นประจำทุกปี ในวันเข้าพรรษา ตรงกับวันแรม 1 ค่ำเดือน

8 (ประมาณเดือน กรกฎาคม) โดยจะมีการทำบุญตักบาตรด้วยข้าวสุกที่วัดพระพุทธรูปราชวรมหาวิหาร และจะไปเก็บดอก ไม้ที่ ชาวบ้านเรียกว่าดอกเข้าพรรษา เพราะมีเฉพาะในเดือน 8 เท่านั้น เพื่อนำ ไปตักบาตร ในตอนบ่ายของวันเดียวกัน ความเชื่อและวิธีการบูชา คบเลคิของคนโบราณกล่าวไว้ว่าหาก ได้มานมัสการ รอยพระพุทธรูปนี้ครบถึง 7 ครั้ง จะได้ ไปจุติในสรวงสวรรค์ แม้แต่ในชาติภพนี้ หากนิสงฆ์ผลบุญจะส่งให้ ชีวิตมีความสำเร็จสมหวังในทุกประการ

รายละเอียดเพิ่มเติม

อัตราค่าเข้าชม คน ไทย ไม่เสียค่าเข้าชม ชาวต่างประเทศ คนละ 30 บาท เปิด ให้สักการะทุกวันตั้งแต่เวลา 06.00-18.00 น.

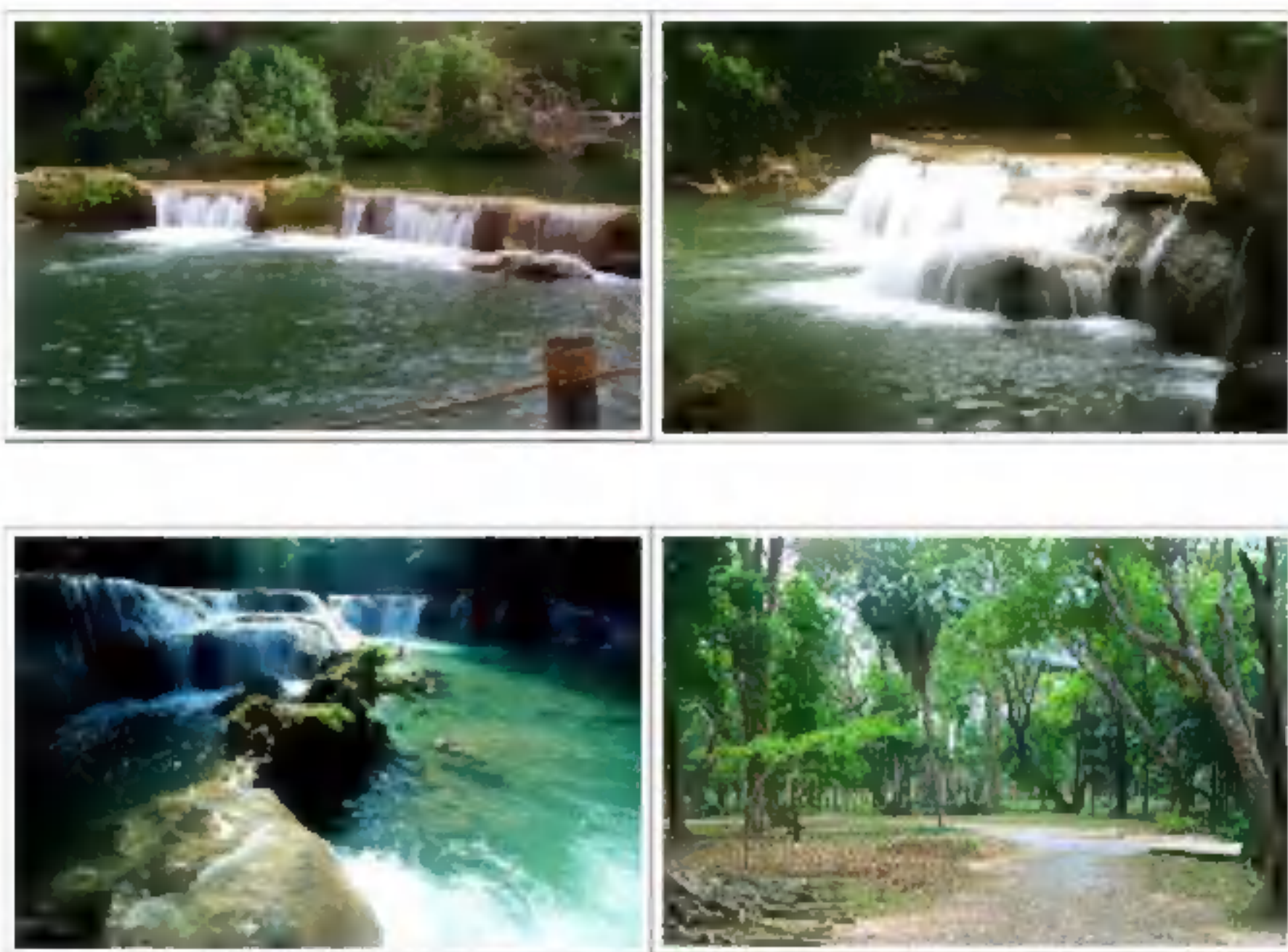

ประวัติพระพุทธบาท

ในรัชกาลสมเด็จพระเจ้าทรงธรรม แผ่นดินกรุงศรีอยุธยา ปรากฏว่า มีพระภิกษุสงฆ์ชาว ไทยคนหนึ่ง เดินทาง ไป ยังลังกาทวีป ด้วยหวังจะสักการบูชาพระพุทธบาท ณ เขาสุมนกูฏ การ ไปคราวนั้น เป็นเวลาที่พระสงฆ์ชาวลังกา ทวีปกำลังสอบประวัติ และที่ตั้งแห่งรอยพระพุทธบาททั้งปวง ณ ที่ปรากฏอยู่ในค่านานว่ามีเพียง 5 แห่ง ภายหลังสืบ ได้ความว่าภูเขาที่ชื่อว่า สุวรรณบรรพตมีอยู่ในสยามประเทศ ครั้นเมื่อ ได้พบกับพระภิกษุสงฆ์ชาว ไทย ในคราวนั้น ต่างพากันสอบถามว่ารอยพระพุทธบาท ที่มีอยู่ 5 แห่ง ในสถานที่ต่าง ๆ กันนั้น ปรากฏว่ามีที่ เขาสุวรรณบรรพตแห่ง 1 ก็ภูเขาภูนี้อยู่ในประเทศ ไทย แต่ไม่พยายามสืบ ไปนมัสการ กลับพากัน ไปลังกาทวีป เมื่อพระภิกษุสงฆ์ ไทยคนนั้น ได้รับคำบอกเล่า เมื่อกลับมาสู่ประเทศ ไทย จึงนำความขึ้นถวายสมเด็จพระเจ้า ทรงธรรม พระองค์จึง โปรดเกล้าฯ ให้มีท้องตราสั่งบรรดาหัวเมืองทั้งปวง ให้เที่ยวตรวจตราค้นดูตามภูเขาดัง ๆ ว่าจะมีรอยพระพุทธบาทอยู่ ณ ที่แห่งใด ครั้นนั้น เจ้าเมืองสระบุรี สืบ ได้ความจากนายพรานบุญว่า ครั้งหนึ่งออก ไปล่าเนื้อ ในป่า ไกลเชิงเขา ยังถูกเนื้อตัวหนึ่งเจ็บล่าบากหนึ้นขึ้นไปบน ไหล่เขา ชุกเข้าเชิง ไผ่หาญไป พอบัดเดี๋ยวก ก็เห็นเนื้อตัวนั้น วิ่งออกจากเชิง ไผ่เป็นปกติอย่างเก่า นายพรานบุญนึกประหลาดใจ จึงตามขึ้น ไปดูสถานที่บน ไหล่เขา ที่เนื้อหนึ้นขึ้นไป ก็พบรอยปรากฏอยู่ในศิลา มีลักษณะเหมือนรูป รอยเท้าคน ขนาดยาวประมาณ ลักศอกเศษและในรอยนั้นมีน้ำขังอยู่ด้วย นายพรานบุญเข้าใจ ว่าบาดแผลของเนื้อตัวที่ถูกคนยิง คงหายเพราะคั้นน้ำ ในรอยนั้น จึงวกน้ำลงเอาภาหาคั่วดู บรรดาโรคผิวหนังคือ กลากเกลื้อน ซึ่งเป็นเรื้อรังมาช้านานแล้ว ก็หาย หหมด ลื่น ไป เจ้าเมืองสระบุรี จึงสอบสวนความจริงดู ก็ตรวจค้นพบรอยนั้น สอดคล้องคำบอกเล่าของนายพรานบุญ จึงมี ใบ บอกแจ้งเรื่องเข้ามายังกรุงศรีอยุธยา สมเด็จพระเจ้าทรงธรรม จึงเสด็จพระราชดำเนินขึ้น ไป ณ ที่เขานั้น ทอด พระเนตรเห็นรอยนั้นแล้ว จึงทรงพระราชวิจารณ์ครุ่นหนักแน่นพระราชหฤทัยว่าคงเป็นรอยพระพุทธบาทเพราะ มีหลายลักษณะ กงจักร ประกอบด้วยอัญมณีครุฑครุฑพรางมงคลร้อยแปดประการ ตรงกับเรื่องที่ชาวลังกา ทวีปแจ้งเข้ามา ด้วยเกิดพระราชศรัทธาปรา โมทย์โสมนัสเป็นกำลัง โดยทรงพระราชดำริเห็นว่ารอยพระพุทธบาท ย่อมจัดเป็นบริ โภคเจดีย์แท้ เพราะเป็นพุทธบาทวาลัญ์อันเนื่องมาแต่พระพุทธองค์ ย่อมประเสริฐยิ่งกว่าอุเทสิกเจดีย์ เช่น

พระสถูปเจดีย์ สมควรจะยกย่องบูชาเป็นพระมหาเจดีย์สถาน จึงทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ช่างก่อเป็น
คฤหาสน์ น้อย สวมรอยพระพุทธบาท ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนแล้ว ครั้นเสด็จพระราชดำเนินกลับมายัง
ราชธานี จึงทรง สถาปนาหอ ที่พระพุทธบาทขึ้นเป็นเจดีย์สถานเป็นการสำคัญ โปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระ
มณฑป ยอดเดี่ยวสวม รอยพระพุทธบาทกำหนดเป็นพุทธเจดีย์ และสร้างถาวรวัตถุอื่นๆ เช่น พระอุโบสถ
พระวิหาร ให้เป็นที่สำหรับ พระภิกษุอยู่รวม เพื่อทำการบริหารพระพุทธบาท ทรงพระราชรัทธาอุทิศเนื้อที่
โฉนดหนึ่ง โดยรอบรอยพระพุทธ บาทถวายเป็นพุทธเกษตรค่างพุทธบูชา บรรดากัลปนาผล ซึ่ง ได้เป็นส่วน
ของหลวงจากเนื้อที่นั้น ให้ ใช้จ่ายเป็น ค่าบำรุงรักษาพระมหาเจดีย์สถานที่พระพุทธบาท ทรงยกที่พุทธ
เกษตรส่วนนี้ให้เป็นเมืองชั้นจัตวา ชื่อเมือง ปรัณคปะ แคว้นสามัญญะเรียกกันว่า เมืองพระพุทธบาท ขึ้นตรง
ต่อกรุงศรีอยุธยา โปรดเกล้าฯ ให้ราชจกรรจ์ ทุกคนที่ค้ำภูมิลำเนาอยู่ในเขตที่พระพุทธบาทพ้นจากหน้าที่
ราชการอย่างอื่นสิ้น ตั้งให้เป็นพวกขุน โขลงเป็น ข้าราชการรักษาพระพุทธบาทแต่หน้าที่เดียว
พระราชทานราชทินนามบรรดาศักดิ์ประจำตำแหน่ง ผู้รักษาการ พระพุทธบาท หัวหน้าเป็นที่ขุนสัจพันธ์
ศิริรัตน ไพรวัน เติดยาสนคามวาสิ นพคุณาพนม โขลง รองลงมาเป็นที่ หมื่นสุวรรณปราสาท หมื่นแก้วอากาศ
หมื่นชินธาดุ หมื่นศรีสัปปบุรุษ ทั้ง 4 คนนี้ เป็นผู้รักษาเฉพาะองค์พระมณฑป ตั้งนายทหารบาล ๔ นาย เป็นที่
หมื่นราชบ้านาณูทมนิน หมื่นอินทรักษา หมื่นบุชาเจดีย์ หมื่นศรีพุทธบาล โปรดเกล้าฯ ให้สร้างคลังสำหรับ
เก็บวัตถุสิ่งของที่มีผู้นำมาถวายเป็นพุทธบูชา ให้ผู้รักษาดังเป็นที่ขุนอินทพิทักษ์ ขุนพรหมรักษา หมื่น
พิทักษ์สมบัติ หมื่นพิทักษ์รักษา ให้มีผู้ประ โคมยาบประจำทั้งกลางวันกลางคืนเป็นพุทธบูชา ตั้งเป็นที่หมื่น
สนั่น ไพเราะ หมื่นเสนาะเวหา พันเสนาะ รองเสนาะ ทรงกำหนดเทศกาลสำหรับ ให้มหาดชนขึ้น ไป บูชารอย
พระพุทธบาทเดือน 3 ครั้ง 1 และเดือน 4 ครั้ง 1 เป็นประเพณีตั้งแต่นั้นมา

น้ำตกเจ็ดสาวน้อย

น้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตั้งอยู่ใน อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย เป็นน้ำตกชั้นเดียว ๆ จำนวน 7 ชั้น มีน้ำไหลตลอดปีและด้วยสภาพทางภูมิศาสตร์ ทำให้น้ำตกแห่งนี้เต็มไปด้วยเกาะแก่งมากมายที่รองรับกิจกรรมการพายเรือ ล่องแก่ง พายคายัค ย่ำ ใจคน ไฟแรงให้มาท่องเที่ยวได้ตลอดปี

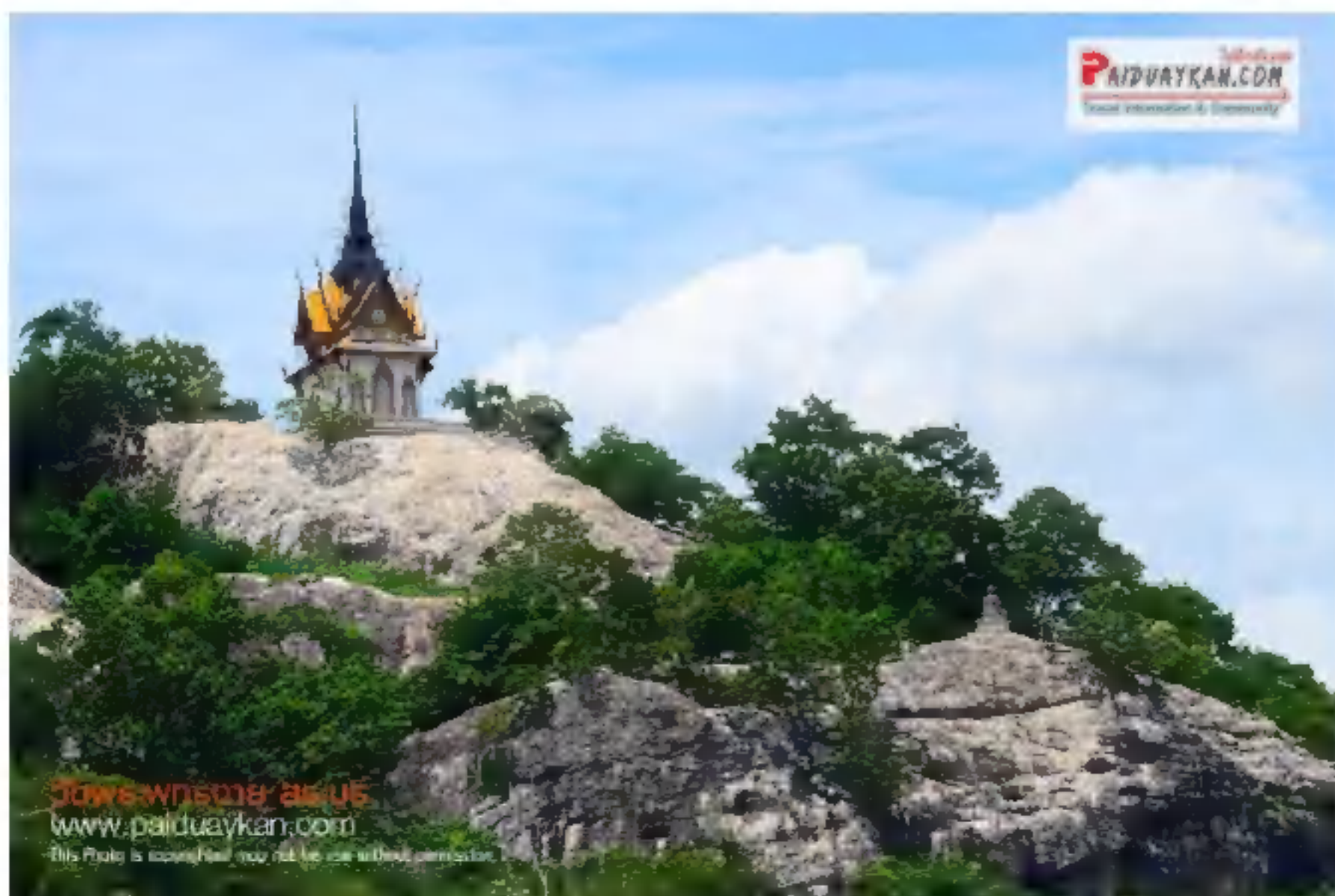
โดยแต่ละชั้นมีความสูงตั้งแต่ 2-5 เมตร สายน้ำไหลลดหลั่นเป็นธารน้ำตกกว้างคล้ายแก่งขนาดใหญ่ มีอ่างน้ำตื้น ๆ หลายแห่งที่สามารถลงเล่นน้ำได้ น้ำตกชั้นที่สวยงามที่สุดคือชั้นที่ 4 และช่วงที่สวยงามที่สุดของน้ำตก

จะเป็นช่วงเดือนพฤศจิกายน – เมษายน เพราะน้ำใสและยังปลอดภัยแก่ผู้ลงเล่นน้ำเนื่องจากน้ำไม่เขียวเหมือนในช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัยนักท่องเที่ยวที่ลงเล่นน้ำในบริเวณที่มีป้ายเตือนห้ามลงเล่นน้ำ และเชื่อกันว่าสิ่งของเจ้าหน้าที่อย่างเคร่งครัด

นอกจากชมพรรณไม้ เทียนน้ำตกแล้ว นักท่องเที่ยวยังสามารถพาเรือลัด อ่องไปตามลำธารน้ำตกที่คดเคี้ยวเลาะไปตามแนวร่องของป่าไพร สะท้อนแสงสีเขียวกระจายสู่ผืนน้ำ กลับกลายสีสะท้อนจากท้องน้ำขาวใสเป็นเขียวมรกตน่าอัศจรรย์

วัดพระพุทธฉาย สระบุรี

วัดพระพุทธฉาย ตั้งอยู่ที่ อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี อยู่ภายในมณฑปสองยอดบนไหล่ภูเขา เป็นที่ประดิษฐาน พระพุทธฉาย(เงาพระพุทธเจ้า)คือเงาเลือนลางที่เป็นรอยประทับอยู่ที่หน้าผา เจริญเขา บริเวณวัดพระพุทธฉาย มีลักษณะคล้าย พระพุทธรูปยืน สันนิษฐานว่าค้นพบในสมัยพระเจ้าทรงธรรมแห่งกรุงศรีอยุธยา ดำเนินพระพุทธฉายโดยย่อ พระพุทธเจ้าเสด็จมา ที่เขาผาภูเกะ(เขาพระพุทธฉาย)เพื่อโปรดนายพรานผาภูเกะจนสำเร็จพระอรหันต์ ครั้นพระพุทธเจ้าเสด็จกลับ พระผาภูเกะ ได้ขูลขอ ให้ ประทานสิ่งอันเป็นอนุสรณ์ เพื่อสักการะกราบไหว้ พระพุทธเจ้าจึงทรงแสดงพุทธปาฏิหาริย์ให้เงาของพระองค์คิออยู่ในเนื้อหินที่เงื่อมเขาพระพุทธฉายบรรพต ในบริเวณใกล้เคียงมีมณฑปประดิษฐานรอยพระพุทธรูปบาทเบ็องขวา มณฑปหลังนี้สร้างขึ้น ในสมัย สมเด็จพระเจ้าเสือ และมีต้นพระศรีมหาโพธิ์ที่อัญเชิญมาจากลังกา ทุกปีจะมีงานนมัสการพระพุทธฉาย พร้อมกับงานนมัสการรอย พระพุทธรูปบาทที่จังหวัดสระบุรี

ประวัติพระพุทธฉาย

ในสมัยพุทธกาล เมื่อพระพุทธเจ้าประทับอยู่ที่พระวิหารบุพพารามในนครสาวัตถี ได้ประทานอุปสมบท (บวช) พระบิณฑโทละฯ ให้เป็น พระภิกษุ ในพระพุทธศาสนา แล้ว ได้มอบให้พระ โมคคัลลานะ พา ไปปฏิบัติ สมณธรรมจนกว่าจะได้สำเร็จมรรคผล พระ โมคคัลลานะ ได้นำพา ไปปฏิบัติสมณธรรมในชมพูทวีป&(อินเดีย) หลายแห่งก็ ไม่สามารถบรรลุมรรคผล จึง ได้มาปฏิบัติสมณธรรมใน ปัจจันคชนบท โดย กำหนดเอาประเทศสุวรรณภูมิ (ประเทศไทย) ณ อุทยานาฏกะอันเป็นที่อาศัยของนายพรานนาฏกะกับบริวาร จึงได้สำเร็จมรรคผลเป็นพระอริยบุคคล ในพระพุทธศาสนา ในระหว่างที่มาปฏิบัติสมณธรรมอยู่ ณ สถานที่ พระ โมคคัลลานะ ได้ ทราบพฤติกรรมของนายพรานนาฏกะกับบริวารว่าเป็นผู้มีสันดาน หยาบช้า โหดร้ายทารุณ มีอาชีพทางล่าสัตว์ พระ โมคคัลลานะ ได้แสดงปาฏิหาริย์หลายประการเพื่อจะยังสันดานของนายพรานนาฏกะให้เลื่อมใสแต่ไม่สำเร็จ คอเมื่อ ได้กลับ ไปเฝ้าพระพุทธเจ้า แล้วกราบทูลเรื่องราวให้ทรงทราบ พระพุทธเจ้าจึงเสด็จมา โปรด และได้ทรงแสดงปาฏิหาริย์หลายอย่างหลายประการด้วยกัน เพื่อให้นายพรานนาฏกะได้ละทิฐิมานะสันดานหยาบช้า จนในที่สุด ได้มีศรัทธาเลื่อมใสถึงกับทูลอุปสมบท พระบรมศาสดา ได้ทรง ประทาน เณรภิกษุอุปสัมปทา (บวชให้ด้วยพระองค์เอง) แล้วคร่ำสัจสอนให้ปฏิบัติสมณธรรมได้สำเร็จพระอรหันต์เป็น พระอริยบุคคล ในพระพุทธศาสนา เมื่อพระบรมศาสดาจะเสด็จกลับบุพพาราม ภิกษุ นาฏกะได้ทูลขอติดตามพระองค์ฯ ได้ทรงห้ามไว้เพื่อให้ช่วย ประกาศพระศาสนา พระนาฏกะได้ทูลขอสิ่งที่เคารพสักการะ พระองค์จึง ได้ทรงแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ให้เงาของพระองค์ติด ไว้ ณ เจือมภูเขาแห่งนี้ และได้ประทับ "รอยพระบาท" ติด ไว้ ณ บนยอดภูเขาแห่งนี้ด้วย จึงจะ ได้เป็นที่สักการะเคารพกราบไหว้บูชาของ พระนาฏกะและบริวาร ตลอดจนพุทธศาสนิกชนทั่วไป

ประวัติการค้นพบ

สันนิษฐานว่าพระพุทธรูปนี้ ถูกค้นพบในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี หลังจากพบรอยพระพุทธรูปบาท ตรงกับรัชสมัยของ พระเจ้าทรงธรรม (พ.ศ. 2163-2171) จึงทรงรับสั่งให้ค้นหารอยพระพุทธรูปตามภูเขา ทุกแห่ง จึงพบพระพุทธรูป ณ ภูเขาแห่งนี้ สมัยที่ค้นพบพระพุทธรูปได้สร้างพระมณฑปครอบพระบรม จายาลักษณ์ไว้เป็นสถานที่เคารพสักการะของพุทธศาสนิกชน ตลอดจนพระมหากษัตริย์ในรัชกาลต่อมา และเมื่อพระวงศ์ชั้นสูง เป็นค้ำ พระพุทธรูปได้บูรณะซ่อมสร้างมา เป็นเวลาช้านานชำรุด ทนุถุ โทรมลงเป็น อย่างมาก จนทางข้าราชการร่วมกับคณะสงฆ์เห็นว่าพลั่วทิ้งร้างไว้ก็ค่อ ไปไม่ได้ ปุชนิยสถานที่ สำคัญ จะถูกทำลายลง จึง ได้ส่ง พระครูพุทธรูปภิบาล (นาค ปานรัตน์) มาเป็นเจ้าอาวาสเมื่อ พ.ศ. 2491 เพื่อ บูรณะซ่อมสร้าง สถานที่ พระพุทธรูปให้เจริญค่อ ไป เจ้าอาวาสได้ซ่อมแซมใหญ่ โดยซ่อมที่มณฑปที่ชำรุด

ซึ่งสร้างไว้ในสมัยรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงเทพฯ บนยอดภูเขาตามเดิม ส่วนมณฑลป่าดงรอบพระบาทจำลองบน
ยอดเขายังคงไว้เป็นอนุสรณ์ ในลำดับต่อมา ได้สร้างบันไดจาก พื้นล่างด้านตะวันออกพระพุทธรูปขึ้นไป
จนถึงยอดภูเขาสูงประมาณ ๒๗๐ ขั้น เพื่อให้ความสะดวกแก่ประชาชน จะได้ขึ้นไปนมัสการพระพุทธรูป
ปางต่างๆ ข้างบนและภายในอุโบสถ โดยบูรณปฏิสังขรณ์พระพุทธรูปบาทจำลองและชมวิวกวทัศน์อันสวยงาม
พร้อมด้วยบุรุษสักการะพระรูปพระโมคคัลลานะ ที่ได้สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๖ ประดิษฐานอยู่ ณ ลานพระ
โมคคัลลานะ ในวิหารพระปฏิมากรเป็นประหนึ่งสังเวชนียสถานอันจะเกิดเป็นกุศลผลบุญต่อไป